

nya. En aquest mateix també hi ha senyals torbadors, car junt amb aquest adjectiu hi ha *buř* «tarditas» (603.8), i l'adverbi *bawât* «tarde» (603.7), però aquest amb *t* no emfàtic; i ni l'una ni l'altra cosa no figuren en Dozy; també hi ha un verb «tardare» traduït *nubfî abtayt*, ço que correspondria a una arrel *bf*, però tampoc documentada, ni res d'això no trobo en Dozy ni en *PAlc.*, s.v. *tardar, tardança, tarde*.

S'endevena, doncs, que aquí es devia produir algun encreuament o descarrilament morfològic en el vulgar del nostre *řarg al-andalus*. Com que hi ha *bûř* «crisol» (*PAlc.*, Dozy, *Suppl.* 1, 218) «embut» (entonnóir) en *RMA.*, que suposaria una arrel *buř*, però això no és arrel aràbiga sinó segons Dozy, manlleus de persa (també el Belot registra un *bař* «jarre» isolat i sense arrel). Però potser és aquest intrús persa el causant d'aquest nus gordià del nostre vulgar aràbic, en encreuar-se amb *bfh* 'estendre' o un altre parònim.

De tota manera ara queda establert, quant a l'etim. de *Vimbodí*, que ve d'un *Ibn Buřî* (més aviat que *Buřfî*) que d'altra banda sense *Ibn*, dóna els NPP o NLL menors *Botî* i *Bodî*, documentats des de Bocairent fins al Penedès i Barcelona. Potser no és sense sentit que la gent de *Vimbodí* hagin conservat, segons la dita popular, fama de bruijots o de «bona gent» tal com entre els grecs les Fúries, rebien el pseudònim, entre dubitatiu i apaivagador, d'*Eumênides* 'les Benevoles'.

¹Mn. J. Segura parla d'una butlla del Papa Celestí, a. 1195 sobre aquest poble (*Veu del Monts*. 1893, 23) però desconfiem perquè és per a una de les seves impossibles etimologies romanes.—²Extraïada desgraciadament la cita a què es refereix, perquè un femení en *-iya* augmentaria la certesa d'un adjectiu aràbic.—³El mal llibret d'Oliver Asín no diu res de *Vimbodí* (ni tan sols el seu acostumat «arabismo indescifrado»). En devia fugir amb les mans al cap: és clar que convindria trobar cites del NL en textos hispanoaràbics, i ell ho impedeix prou deshonestament, amb prudència, perquè s'ha apropiat del gran cedulari antroponímic hispanoaràbic, sàviament compilat des de Codera, abandonat pel nepotisme d'Asín (ací v. 1, p. 3).

⁴Només perquè tot és irani, goso citar aquí el nom dels Boudivoi, tribu escita que vint-i-cinc segles enrere habitava en un país de boscos a l'Oest del Volga, el que avui s'estén des de Kamyšin fins a Sizran; segons Heròdot (IV, 22). És clar que fóra massa rebuscat cercar en aqueixos Boud- cap antecedent del mot persa que contribueix a l'his. àrab *bûř*.

mossàrab, formats amb l'àr.: *Ibn, iben- 'fill de', 'el de'*

VIMBORAIG, Cova de ~

En els Ports de Tortosa, enumerada, en unes afrontacions, datades 1316 al Nord de Caro, entre aquest puig i el Coll d'Alfara, ben separat de tots dos, en la sentència sobre l'antic poble de Carles, de l'Arx. municipal (comun. de l'Arxiver Albert Curto de Tortosa). Format amb l'àrab *buráğ*, diminutiu de *burg*, torre. Però la naturalesa del lloc justificaria una explicació més complicada: 'aguar al-buráğ' 'les coves de la torreta', canviat en **avorboraig*, amb dissimilacions passant per **Venboraig*, cf. els valencians vulgars *Vorasséquies*, *Vorassuar* en lloc de *Guadasséquies*, *Guadassuar*.

VIMPEDRÓS

Heretat en l'antic terme de Tortosa. 1151: «portum --- in terminis Tortose, et fuit de hereditate *Avin Pedros*» (*Cart.* de Poblet, p. 116, *ibid.* p. 124). Hem de desconfiar de la catalanitat del 2n. membre, però potser també de l'arabisme del primer que pot ser tan mossàrab com l'altre, perquè no tindria gaire solta suposar-hi *ibn* «fill» (el fill del pedrós?); més versemblant PINNA PETROSA 'penyal de pedra', un poc arabitjat com *binäpertrüřä*, oït *binepedrüře* pels replobadors i catalanitzat en *-ós*. Recordem els nombrosos *Bini-* PINNA, aplegats en el vol. II; d'altra banda Lloma *Les Pedroses* a Lluçena.

VIMPÈLEC

Despoblat te. de Torregrossa, un 20 k. a l'ESE. de Lleida. Oït *bimpèlik* a l'enq. de Torregrossa, 1935 (xv, 116-8); *Vimpeli* (*GGC Lda.* 344).

MENC. ANT. C. 1170: «Turre de *Avinpelach*» en el terme antic de la ciutat sarraïna de Lleida (n. 29); *1160*: *Avi<n>peleg* (Font Rius, *C. d. p.* § 116, p. 1169.6f); *1176*, testament de Guillem de Cervera, datat a Cervera: «dimito Guillermono de Cervaria, filio meo --- i castrum *Castroasinorum* --- *Juneta* --- exceptis castra de *Puiggros, Torregrossa, Vilaplana* et de *Vinpelech* » (repetit aquest 5 vegades); *1285*: *Vimpelech* en el codicil, p. p. Llabrés (*Canc. dels Co. d'Urgell*, p. LVIII); *1359*: «loch de *Vimpelech*, 17 focs» (*CoDoACA* XII, 18).

El 2n. membre sembla ser *pèlec*, del ll. PELÀGUS 'indret de fondes aigües' que ha deixat molts topònims precisament en les comarques de Migjorn del Prnc.; p. ex. el gran Barranc dels *Pèlics*, del centre del Montsant (uns 30 k. de *Vimpèlec*); cf. *Peleg Sutirä*,

VIN- o VIM-, miscel·lània de noms d'origen aràbic o